

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДЪРЖАВНА КОМИСИЯ ПО ХАЗАРТА

Б Ю Л Е Т И Н

януари, февруари, март/2016

СЪДЪРЖАНИЕ

1. НОВИНИ И ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ	3
2. СЪДЕБНА ПРАКТИКА.....	5
3. КАРТА НА ИГРАЛНИТЕ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ.....	10

НОВИНИ И ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

Икономиката на Макао се срива с 20% миналата година

Вероятно една от най-сериозно ударените от забавянето на китайския растеж е икономиката на Макао. Регионът с особен статут, който се намира на територията на Китай, сериозно пострада от проблемите в останалите азитаски страни през 2015 г. Така индустрията, която е движеща сила за икономиката на региона – казината, записа спад от 20%. Основна причина за срива в сектора беше освен забавянето на втората по големина икономика в света и китайската антикорупционна кампания, пише CNN Money.

В резултат приходите от игри са се свили с 34 на сто и са паднали до най-ниското си ниво за последните 5 години, показват данните на властите в Макао.

Освен казината голямо значение за икономиката на региона има и туризма. През миналата година обаче разходите на посетителите за покупки на сувенири и други неща там са намалели със 17 на сто.

“Около 60% от икономиката на Макао зависи от казината, а други 11% - от търговията на дребно, хотелите и ресторантите”, обяснява професорът по бизнес и икономика в местния университет Рикардо Су.

Това е и причината хората в региона да усетят толкова силно “охладането” на китайската икономика и по-малкия интерес към хазартните игри.

Така през миналата година Макао е останал зад рекордната 2013 г., когато в индустрията е акумулирала 45 милиарда евро. Тогава тази сума е била седем пъти по-голяма от тази на казината в Лас Вегас.

Източник: <http://www.paragraph22.bg/>

Нов 25-процентов "Дигитален данък" предложен в Италия

За лицензираните онлайн покер оператори може да стане по-скъпо да предлагат услугите си на регулирания италиански пазар. Причината е предложение за въвеждане на нов "Дигитален данък" от 1 януари, 2017, който ако бъде одобрен може да се налага върху хазартни транзакции.

Според Poker Industry Pro, предложеният данък е подкрепен от премиера Матео Ренци, който първоначално е бил против такава идея при първото ѝ представяне преди две години.

Известен още като "Web Tax," предложението е новият налог да е под формата на 25% процента данъчна удръжка за компании с онлайн транзакции в размер на повече от €5 милиона за период от най-малко шест месеца.

Идеята на предложението е данък да се налага когато интернет транзакция е извършена от лице пребиваващо в Италия, независимо от местоположението на компанията, към която отиват средствата. Смята се, че новият данък ще помогне за прекратяване на укриването на данъци в страната, което според проучване на Миланския университет е помогнало за реализиране на печалби в размер на €11 милиарда от е-търговия през 2013 г.

Ситуацията не изглежда особено добра за онлайн игралните компании в Италия, а регулираният онлайн покер пазар вече показва постоянни тенденции на спад. С приемане на предлагания данък работата на онлайн покер операторите може да стане още по-трудна.

Междувременно онлайн казино игрите и спортните залози отбелязват значителен ръст.

Източник: <http://bg.pokernews.com/>

СЪДЕБНА ПРАКТИКА

РЕШЕНИЕ

№ 7267

гр. София, 24.11.2015 г.
В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.11.2015 г. в следния състав: ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова Веселина Женаварова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер 9410 по описа за 2015 година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „В.“, [улица], вх. А, представлявано от изпълнителния директор П. С. Д., чрез адв. Г. Д. от САК срещу съдебно решение от 26.05.2015г. на СРС, НО, 7 – и състав, постановено по н.а.х.д. № 23681/2014г.

Със съдебното решение е потвърдено изцяло наказателно постановление НП № 32/23.10.2014г., издадено от председателя на Държавната комисия по хазарта, с което на касационния жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл.118, предл. първо от Закона за хазарта (ЗХ) за нарушение на чл. 88, ал. 3 във връзка с ал. 2, предложение първо от ЗХ.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Посочено е че действително задължението не е изпълнено и съставът на административното нарушение е осъществен, но случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Игралните автомати са продадени на юридическо лице, което е производител на игрални автомати, а от нарушението не са настъпили вреди или други неблагоприятни последици.

Ответникът по жалбата, чрез упълномощения си процесуален представител прави искане касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и да се потвърди решението на първоинстанционния съд. Представя писмени бележки с подробно мотивирани доводи за законосъобразност на обжалваното съдебно решение.

Прокурорът от СГП, който участва в съдебното производство дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана и прави искане същата да бъде оставена

без уважена.

Административен съд София - град, XIV - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените с жалбата касационни основания, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

В хода на съдебното производство пред районния съд от фактическа страна е прието за установено, че при извършена проверка на [фирма], притежаващо лиценз за организиране на хазартни игри е констатирано, че дружеството е продало осем броя игрални автомати на [фирма], притежаващо разрешение за производство и разпространение на игрални съоръжения за хазартни игри по фактура, издадена на 31.03.2014г. Към 15.04.2015г. в Държавната комисия по хазарта не е постъпило уведомление за извършената на 31.03.2014г. продажба на игрални автомати. За деянието, квалифицирано от правна страна като нарушение на чл. 88, ал. 3 във връзка с ал. 2, предл първо от ЗХ бил съставен акт за установяване на административно нарушение и издадено наказателно постановление. От правна страна съдът е приел, че е доказано извършване на административното нарушение по чл. 88, ал. 3 от ЗХ. Изложени са мотиви за правилно приложение на чл. 118, пр. 1 от ЗХ и налагане на имуществената санкция в минималния установен от закона размер. Мотивирана е липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Постановено е съдебно решение, с което е потвърдено издаденото наказателно постановление.

Постановеното съдебно решение е правилно. К. жалбоподател не спори, че е осъществил състава на административно нарушение по чл. 88, ал. 3 от ЗХ. При извършена продажба на осем броя игрални автомати на 31.03.2014г., в 14 – дневния срок по чл. 88, ал. 3 от ЗХ [фирма] не е уведомило ДКХ за извършената продажба. СРС обосновано и законосъобразно е приел, че административнонаказващият орган правилно е приложил санкционната норма на чл. 118, пр. 1 от ЗХ и е наложил имуществена санкция в минималния законоустановен размер.

Неоснователно е основното възражение в касационната жалба за приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Настоящата съдебна инстанция споделя правните доводи на СРС за обществената опасност на деянието, за характера на обществените отношения, за формалния характер на нарушението и липсата на маловажност поради броя на продадените игрални автомати. Направената преценка от СРС съответства на материалния закон. В ЗАНН няма легално определение за маловажен случай, като чл.11 ЗАНН препраща към общата част на НК относно легалната дефиниция на маловажен случай, дадена в чл. 93, т. 9 от НК, а именно извършеното административно нарушение, с оглед липсата на вредни последици или незначителността им и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В случая липсват обстоятелства от които може да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което е наказано лицето, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид.

По горните съображения, касационната жалба е неоснователна и недоказана. При извършената служебна проверка на съдебното решение за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съдът счита, че не са налице касационни основания за отмяната му. Обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XIV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА от 26.05.2015г. на СРС, НО, 7 – и състав, постановено по н.а.х.д. № 23681/2014г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:..... ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.....

РЕШЕНИЕ

№ 6489

гр. София, 27.10.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 29.09.2015 г. в следния състав: СЪДИЯ: Николай Ангелов при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер 3939 по описа за 2015 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 92 ал.3 от ЗХ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. I ЕАД „ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], кк С. К. и Е., административна сграда, представляван от изпълнителния директор В. Б. срещу акт за установяване на публично държавно вземане № 007/2012 г на Държавната комисия по хазарта. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон-10а от ЗХ във вр. Чл.40 ал1 от ЗХ.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Чрез своя представител по пълномощие-адв. Ж. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата, в лицето на Държавната комисия по хазарта чрез представител по пълномощие –юрк. Натов оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли, като претендира юрисконсултско възнаграждение в производството.

Административен Съд С. – град, 3то отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Началото на административното производство е поставено със Заповед № П-90/06,03,2015г на Председателя на ДКХ, с която той разпоредил проверка на А. I

ЕАД по установяване на изпълнението на задълженията по чл.10а от ЗХ. Разпоредбата на чл.10 а от ЗХ е нова-ДВ бр.1/2014г и гласи следното - С оглед спазването на

Мерките за отговорен хазарт, приети от Европейския комитет за стандартизация, организаторът се задължава да превежда по сметка на Държавната комисия по хазарта следните годишни вноски: за организатори на игри в игрално казино - 10 000 лв.;

Срокът за внасяне на сумите по ал. 1 е 31 март на текущата година, а срокът за лицата, получили лиценз след тази дата, е едномесечен от получаването на лиценза. При

невнасяне на сумите в срок се дължи дължимата законова лихва в двоен размер. Няма спор, че А. I ЕАД притежава лиценз за организиране на хазартни игри по силата на решение № 448/01,07,2004г на ДКХ /стр.23-29/ и на същият е издадено разрешение № 417/02,07,2004г за срок от 10 години, считано от 01,07,2004-стр.30. На дата

21,09,2012/стр.5 и 6 / жалбоподателят на основание чл.40 ал.1 от ЗХ уведоми ДКХ, че преустановява дейността на игрално казино в хотел А., к.к. Златни пясъци за срок от 6

месеца и върнал оригинала на издаденото разрешение за организиране на хазартни игри за съхранение в ДКХ. С писмо от 24,06,2014г жалбоподателят поиска уточнение дали е нужно да се предостави допълнителна информация и документи относно

прекратяването на дейността на казиното, което от 21,09,2012г не е извършвало и няма да извършва дейност. С писмо ЗП-90/16,07,2014г Председателя на ДКХ уведоми А. I ЕАД, че издадения на жалбоподателя лиценз е изтекъл на 01,07,2014г и съгласно

чл.35 ал.1 т.1 от ЗХ лиценз, издаден от ДКХ се прекратява с изтичане на срока му, като

след връщане на лиценза в ДКХ дейността им като организатор на хазартни игри се счита за прекратена и не е нужно предоставяне на допълнителни документи. Със служебна бележка № 369/13.03,2015г на Директор ФСДАПО е посочено, че А. I ЕАД има невнесена към дата 31,03,2014г годишна вноски за социално отговорно поведение в размер на 10 000лв/стр.17-18/. Въз основа на това Председателя на ДКХ издал на 27,03,2015 акт за установяване на публично държавно вземане № 007/2015г ,с който на основание чл.162 ал.2 от ДОПК и на основание чл.92 ал.3 от ЗХ установил, че към 26,03,2015г жалбоподателят има непогасено ликвидно и изискуемо задължение към ДКХ ,представляващо дължимата годишна вноски по чл.10а ал.1 т.2 от ЗХ в размер на 10000лв за 2014г и лихва в размер на законната лихва до момента на окончателното погасяване на задължението. Актът е връчен на 07,04,2015г на пълномощник.

Административен Съд С. – град, 3-то отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя чрез пълномощник на 07,04,2015/стр.13/. Жалбата е подадена чрез административния орган на 20.04.2015 г., т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.35 ал.1 т.1 от ЗХ лицензът за организиране на хазартни игри се прекратява с изтичането на неговия срок, като в случая на жалбоподателя това е станало на 01,07,2014г. Възможност за предсрочно прекратяване на лиценза съществува в закона-чл.35 ал.1 т.4 от ЗХ, като това съгласно ал. 2 от тази разпоредба става по искане на лицето, като за тази цел организаторът е длъжен в 7-дневен срок от получаване на съобщението за решението на Комисията да върне на Комисията удостоверение за издаден лиценз, за което се съставя протокол, а в случаите по ал. 1, т. 4 - и да преустанови дейността си в същия срок. Жалбоподателят на 21,09,2012г обаче не е направил искане за предсрочно прекратяване на лиценза/стр.5/ ,а за временно преустановяване на дейност за срок от 6 месеца, считано от 01,10,2012г на основание чл.40 ал.1 от ЗХ. Съгласно тази разпоредба Организатор на хазартни игри може да преустанови дейността си за определен срок, като подаде заявление до председателя на Комисията и до Националната агенция за приходите. Организаторът е длъжен да подаде заявлението най-малко 7 дни преди датата на преустановяване на дейността. В тридневен срок от подаване на заявлението организаторът предава удостоверението си за издаден лиценз на съхранение в Комисията. Именно това е направил и жалбоподателя, като е върнал оригинала на издаденото разрешение за организиране на хазартни игри. Действително по преписката няма данни жалбоподателят да е поискал на основание чл.40 ал.2 от ЗХ възобновяване на дейността, поради което и следва да се приеме за достоверно твърдението му, че не е извършвал дейност в периода 01,10,2012-01,07,2014г. Независимо от това обаче доколкото не е поискал предсрочно прекратяване на лиценза на основание чл.35 ал.1 т.4 от ЗХ за него важи разпоредбата на чл.40 ал.4 от ЗХ- Спирането и възобновяването на дейността не се отразяват на срока на издадения лиценз. Жалбоподателят е поискал спиране на дейността си и е върнал лиценза си считано от 01,10,2012, но за периода на действие на лиценза до 01,07,2014г е продължил да бъде организатор на хазартни игри. Ето защо и за него възниква задължението по чл.10 а ал.1 т.2 от ЗХ а заплащането на годишна вноски за социално отговорно поведение в срок до 31,03,2014г. Това от своя страна обуславя

законосъобразността на административния акт с оглед разпоредбата на чл.142 ал.1 от АПК.Същият е издаден от Председателя на ДКХ съгласно разпоредбата на чл.92 ал.3 от ЗХ,т.е от компетентен орган в предписаната от закона форма.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и при заявено искане за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143 от АПК във вр.Наредба №1/2004г на ВАС ще следва да му се присдят разноски в размер на 830лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, 3-то отделение, 13 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. I ЕАД „ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],кк С. К. и Е.,административна сграда,представяван от изпълнителния директор В. Б. срещу акт за установяване на публично държавно вземане № 007/2012 г на Държавната комисия по хазарта.

ОСЪЖДА А. I ЕАД „ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място],кк С. К. и Е.,административна сграда, представяван от изпълнителния директор В. Б. да

заплати на на Държавната комисия по хазарта сумата от 830лв-разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..

КАРТА НА ИГРАЛНИТЕ ОБЕКТИ В БЪЛГАРИЯ

